

Tær skipandi lærugreinirnar eru mest skerðar. Tað eru júst hesar, sum lógin mælir til at geva størri pláss enn lógin ásetur. Lærarafelagið heldur tað vera løgið, at Landsskúlafyriritingin góðtekur hesa skerjing. Mynd: Kalmar

Støðið tikið undan fólkkaskúlanum

-og harvið øllum framhaldandi skúlaskapi í Føroyum, sigur Lærarafelagið

-Støðan, skúlin er komin í vegna sparingarnar, setur ómetaliga stór krøv til teir lærarar, sum kenna sína ábyrgd. Tað verða aftur teir, ið skulu royna at bera so í bandi, at børnini ikki verða við sviðið soð. So verða teir tað heldur sjálvi, og tí átaka teir sær øktar arbeiðsbyrðar.

Rakar framhaldsdeildina meinst

Hetta sigur Føroya Lærarafelag í niðurstøðu síni, eftir at hava kunnað hvussu sparingarnar raka føroyska fólkkaskúlan. Lærarafelagið vil millum annað við hesum gera politikarum greitt, at tað ber ikki til at skipa undirvísing í fólkkaskúlanum sambært galdandi lögtingslóg um fólkkaskúlan og

verandi tíma- og lærugreinabýtum við tí jättan, sum skotin er upp á figgjárlógini fyri næsta ár.

Føroya Lærarafelag fór í fjór undir kanningina. Allir skúlar fingu spurnarbløð um ymisk viðurskipti á skúlanum seinastu seks árini fyri at fylgja gongdini. Hóast allir skúlar ikki svaraðu, fekk felagið so mikið nóg av tilfari, at tað greitt kann sigast, at sparingarnar fyrst og fremst raka skúlarnar við framhaldsdeild.

Halda lógina?

Kanningin vísir, at fólkkaskúlalógin ikki verður hildin í øllum førum. Hon verður hildin í grunddeildini á stóru skúlunum, men á fleiri smærri skúlum vænta fleiri lærugreinir. Lærarafelagið heldur, at tað er átaluvrt, at Landsskúlafyriritingin einki hevur gjørt við tað.

Í framhaldsdeildini er talið á kravdum tímum fækkað, og tað er talið á tímum til vallærugreinir eisini, og tað heldur lærarafelagið vera brot á fólkkaskúlalógina.

Eisini vísir kanningin, at tað eru skúlar, sum liggja niðan fyri loyvda mark av undirvísingartímum. Lær-

arafelagið heldur, at ásett eigur at vera eitt minsta-mark fyri undirvísing fyri hvørt barn í Føroyum, uttan mun til, um tað gongur í ein stóran ella lítlan skúla.

Færri timar til serligan tørv

Sparingin á skúlunum merkist millum annað soleiðis, at færri timar eru til eykatænastur av ymiskum slag sum serundirvísing, tvílæraraskipan, stuðuls-læraraskipan, deiltímar, sjúkravikar, bókaavøð o.s.fr. Eisini eru færri valbólkar í framhaldsdeildini. Skeiðbýtið í framhaldsdeildini er nógv staðni

avtikið, og summastaðni er kravda tímatalið hjá børnunum lækkað í mun til undanfarna ár. Lærarafelagið heldur úrslitið vera, at tað verður truplari at skipa eina fjølbroytta undirvísing, lagað eftir tørv og áhuga hjá næmingunum.

Ymiskt frá skúla til skúla

Kanningin vísir eisini, at fylgjurnar av sparingunum eru ógvuliga ymiskar frá skúla til skúla. Hetta kemur millum annað av, at Landsskúlafyriritingin, áðrenn sparingarnar, hevði góðtikið ein stóran ójavn millum skúlar. Summir

skúlar høvdu fingið eina nógv størri tímavotu, í mun til næmingatalið, enn aðrir.

Eftir at sparingar nú eru framdar, eru nakrir skúlar, sum eru illa fyrri, og aðrir, sum næstan einki hava merkt til hesar sparingar, sigur felagið. Eitt annað sum ger, at fylgjurnar eru ymiskar er, at skúlar hava valt, at loysa trupulleikarnar á ymiskan hátt. Til dømis við at leggja árgangir ella flokkar saman, at minka ella strika deiltímatalið, at strika skeiðbýtið, at fækka um valbólknar, at minka um serundirvísingina og við at skerja grundtímatalið hjá næmingunum.